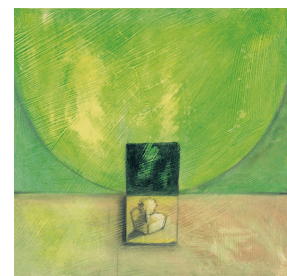

Klasgebeden Advent

Don Bosco Hechtel

Een verzameling klasgebeden rond 'Advent'. Het document is zo opgebouwd dat het als gebedenboekje kan afgedrukt worden.

samen
DON BOSCO
zijn plaats
geven

4 Week 1

Al vanaf oktober
wordt er feestelijke verlichting in de straten gehangen
en een zee van licht
straalt je tegemoet vanuit de uitstalramen.
Binnenkort is er de kerstboom met zijn vele lichtjes.
In de donkere maanden die we meemaken,
wordt er gespeeld met licht.
Gaat het verder dan wat oppervlakkige schittering
die ons tot kopen moet aanzetten?
Is er in deze dagen en weken een spoor van écht licht,
waardoor je hoopvol gestemd wordt?
Een licht dat niet het privébezit
van welgestelde burgers blijft,
maar dat ook straalt en warmte geeft aan mensen,
die elke dag moeten knokken om er te komen,
om te overleven?

1 Week 1

Goede Vader,
wij zijn de advent begonnen.
De eerste kaars is aangestoken.
In deze advent worden wij uitgenodigd
meer bewust naar ons leven te kijken
en ons op Jezus komst voor te bereiden.
Help ons daarom ook wat tijd te maken
voor stilte, bezinning en gebed.

2 Week 1

Advent betekent 'loskomen',
loskomen van onrecht, hebzucht, onverschilligheid,
leugen ...

Maar eigenlijk zijn het allemaal dezelfde dingen.
Het gaat om loskomen van onze eigen grillen.
Dan kan het pas echt Kerstmis worden:
vrede met anderen en vrede met onszelf.

3 Week 1

Vuilbak...

Aan de kant geschoven,
afgevoerd, gedumpt,
wekelijks buitengezet.
Zo ervaren mensen in armoede
de uitsluiting.
Armoede is meer dan geen centen.
Het is niet aan werk geraken.
Het is door geldgebrek
telkens met de kop tegen de muur lopen,
de boot missen, de deur tegen de neus krijgen.
Een harde en pijnlijke confrontatie.
Mensen in armoede worden behandeld
als de restfractie van onze samenleving.

3 Week 2

Vergeving,
het klinkt zo ernstig.
Je moet bijna een heilige zijn
om vergeving te schenken.

En toch zit het ook in kleine dingen.
In het dagelijks leven
doen we mekaar pijn,
vaak ongewild
en onbedoeld,
maar het gebeurt.
En dan vergeving kunnen vragen,
toegeven dat je verkeerd was...
En vergeving kunnen geven,
over je gekwetstheid heen stappen...
Dat ik ook bijna heilig!

5 Week 1

Mensen zonder papieren.
We kunnen het ons nauwelijks voorstellen.
Nergens geregistreerd staan.
Je bent niets,
je bent niemand.
Je bent nog minder dan een nummer.
Je bestaat niet, je mag niet bestaan,
je mag zelfs niet werken!
Misschien moeten we daar eens bij stilstaan
als we de volgende keer gaan sakkeren
omdat we weer eens papieren moeten invullen
om een nieuwe identiteitskaart te krijgen.

1 Week 2

Als armoede spreekt...

"Ik ben niet als een regenbui die vanzelf wel overgaat.

Ik ben niet als een nare droom die verdwijnt
als je wakker wordt.

Ik ben niet als een kinderziekte,
die vervelende fase waar je even door moet.

Ik ben een lelijke vlek, een smet en een schande.

En haal nu je beste poeder maar boven.

Met de nodige superpowers,

met meneer en mevrouw Proper

kun je me misschien doen verdwijnen.

Maar in elk geval

moet je je handen vuil maken en me aanpakken."

2 Week 2

Solidariteit begint

waar een mens zich laat raken

door de mens

achter de droog opgesomde feiten.

Solidariteit begint

waar het eigen leven

in vraag mag gesteld worden

in het licht van

die heel andere wereld van de armen.

Solidariteit begint

waar men opstaat

uit de spinsels van

excuses en verantwoordingen,

om gewoon te doen

wat hier en nu al kan.

Solidariteit begint

waar de kracht

als een vonk overslaat

van de ene mens op de andere.

Dan staat niemand meer alleen.

2 Week 3

Een jongen van veertien.
Zodra hij de voordeur opent
om naar school te gaan, verandert hij.
's Morgens, een uur te vroeg,
sluipst hij langs de voordeur naar buiten
om langs het eenzame straatbeeld
zijn vlucht te vinden naar school.
Niemand mag immers weten wie z'n moeder is,
waar hij woont,
welke armoede of werkloosheid
er achter de deuren schuilt.
Hij wil bij z'n vrienden niet afgaan als een gieter.
Niemand kent z'n echte achtergrond,
niemand kent z'n ouders,
niemand kent z'n verdriet.

4 Week 2

Help mij waakzaam te blijven, God,
op elk uur van de dag
en elk uur van de nacht.
Laat mij de deur van mijn leven
wagenwijd voor U open stellen,
als ik U mag ontmoeten
in het gekwetste hart
van een broer of een zus.
Schud mij wakker
als het oppervlakkige in onze samenleving
mij in slaap heeft gesust.
Open dan mijn ogen
en geef mij de durf
mijn leven te delen
met armen en kleinen.
Misschien dat U met Kerstmis
dan ook in mijn hart
mens wilt worden.

5 Week 2

Weer zullen de Kerstvieringen plaats vinden in een moeilijk klimaat voor de bewoners van het Heilig Land. Zij leven in een situatie van constante oorlogsdreiging. Als wij binnenkort Kerstmis gaan vieren in de gezellige veiligheid en intimiteit van onze huizen en gemeenschappen, mogen we zeker niet vergeten te bidden voor gerechtigheid, vrede en veiligheid voor Palestina en Israël.

Bethlehem, de geboorteplaats van Jezus Christus, is nog altijd op de eerste plaats een stad van vrede. En zelfs in deze moeilijke tijden, weigeren nog heel wat individuen en groepen er de hoop op te geven. Zij blijven zoeken naar geweldloze wegen om hun rechten stem te geven en werken aan een rechtvaardige en vreedevolle toekomst voor beide volkeren.

1 Week 3

Advent is een oefentijd
om te leren ongeziene mensen te zien.
Je te laten raken
door het zwijgen
dat over hun bestaan hangt,
en het je aantrekken.
Ook al weet je niet meteen waar te beginnen...

1 Week 4

Lieve God,
om licht zijn we gekomen,
licht in donkere dagen,
licht op onze levensweg.
Om warmte zijn wij gekomen,
warmte voor koude handen,
warmte die de kou verjaagt.
Om blijheid zijn wij gekomen,
blijheid om het feest dat komt,
blijheid met mensen om ons heen.
Om troost zijn wij gekomen,
troost als het feest niet komt,
troost om gemis.
Om licht zijn wij gekomen,
lieve God,
met het licht van uw ogen,
zegen ons.
Amen.

3 Week 3

Wat doen wij tegen de armoede?
Durven we die moeilijke vraag stellen?
We helpen graag iemand vooruit,
met een noodpakket of met tweedehands kledij.
Dan is die ene arme zeker geholpen.
Maar wat doen wij tegen de armoede?
Hebben we de kracht om echte vragen te stellen?
Aan goedbedoelde maar beperkte initiatieven,
aan veelbelovende politici,
aan hardwerkende Vlamingen die denken:
"... en nu ikke?"
Aan onszelf, dromend van een betere wereld?
Geef ons die kracht
om die moeilijke vragen te stellen.

4 Week 3

De advent is een tijd van hoop.
Op momenten dat alles donker lijkt,
de angst je naar de keel grijpt
en je niet meer weet hoe het verder moet.
Dan kan de hoop geboren worden,
als een kerstkind in een koude nacht.
Een teken van licht in een donkere tijd.

5 Week 3

Bij de kennismaking op de hulpverleningsdienst
zeggen de anderen rond de tafel: "Ik ben maat-
schappelijk assistent", "Ik ben psycholoog", "Ik ben
vertegenwoordiger van de huisvestingsmaatschap-
pij".

Ik denk even na. Ik ben Marc. Punt. Ik heb geen
diploma, geen werk en geen titels om me aan vast te
houden. Ik heb alleen mezelf. Ik voel me bloot.
Een koude rilling loopt over m'n rug.
Zouden die mensen geen naam hebben?